

Księga Daniela - numer sto sześćdziesiąt cztery

Prorocze znaczenie 11. rozdziału Księgi Daniela: ujawnienie historycznych i przyszłych implikacji

Jeff Pippenger

2024-03-28

W wersecie szesnastym jedenastego rozdziału Księgi Daniela przedstawione jest podbicie Judy i Jerozolimy przez Pompejusza w 63 r. przed Chr. Stanowi ono obraz mającego wkrótce nadejść prawa niedzielnego w Stanach Zjednoczonych, w wypełnieniu werseku czterdziestego pierwszego tego samego rozdziału. Historia związana z tym wersektem wskazuje na wojnę domową toczącą się w czasie zdobycia miasta, tym samym wskazując na powtórzenie wojny secesyjnej w USA, która obecnie ma miejsce w Stanach Zjednoczonych. Niezależnie od tego, czy padły już strzały, czy nie, dwie klasy toczą obecnie zmaganie o kontrolę nad Stanami Zjednoczonymi. Gdy Pompejusz zdobył Jerozolimę, wskazywało to, że Jerozolima pozostanie pod władzą Rzymu aż do jej zburzenia w roku 70 po Chr. Tym samym stanowiło to typ mającego wkrótce nadejść prawa niedzielnego, które wyznacza koniec szóstego królestwa prorocstwa biblijnego.

Pompejusz jest pierwszą z czterech potęg rzymskich, które zostały wskazane w tym fragmencie. Marek Antoniusz, który był Rzymianinem, również jest wskazany, lecz spośród czterech potęg przedstawionych jako przywódcy rzymscy Antoniusz reprezentuje przywództwo rzymskie, które zbuntowało się i zawarło przymierze z Egiptem przeciwko Rzymowi. Pompejusz, Juliusz Cezar, August Cezar i Tyberiusz Cezar są czterema Rzymianami, którzy zostali proroczo użyci do przedstawienia czterech pokoleń republikańskiego rogu bestii ziemi.

Pompejusz, przedstawiający bunt Wojny Secesyjnej w Stanach Zjednoczonych w pokoleniu roku 1863, ilustruje również ostatnie pokolenie oraz obecną „wojnę domową”, która już trwa. Juliusz Cezar przedstawia drugie pokolenie, kiedy Stany Zjednoczone były mocno ugruntowane jako naczelny naród wśród narodów, lecz zostały zamordowane w roku 1913, gdy zwierzchnictwo nad systemem finansowym zostało oddane globalistycznemu systemowi bankowemu i rozpoczęło się dzieło ustanowienia jednego światowego rządu. Cezar August przedstawia lata chwały pierwszych dwóch wojen światowych, kiedy pomimo rozlewu krwi Stany Zjednoczone stały się przedmiotem zazdrości świata. Następnie, w ostatnim pokoleniu, Tyberiusz Cezar, znany ze swego pijaństwa i z ukrzyżowania Chrystusa, przedstawia okres, który zasadniczo rozpoczął się wraz z wyborem Johna F. Kennedy’ego, pierwszego katolickiego prezydenta, wskazując tym samym na pokolenie, które skłoni się przed Rzymem.

Te prorocze kwestie związane z Pompejuszem są ważne, ale obecnie skupiamy się na proroczej historii, która poprzedza Pompejusza i wersek szesnasty, historii, która zaczyna się w dwóch pierwszych wersach rozdziału, wskazujących rok 1989 jako czas końca, a następnie wskazujących na bogatego szóstego prezydenta od czasów Reagana, który podburza globalistów, jak Trump z całą pewnością uczynił.

Trumpa symbolizuje czwarty władca po Cyrusie, Kserkses, bogaty król perski, znany także jako Achaszwerosz w opowieści o Esterze. W wersetach następnym królem po Kserksesie jest Aleksander Wielki, w wersecie trzecim. Historycznie między Kserksesem a Aleksandrem Wielkim było ośmiu władców. Od Trumpa do rządu światowego reprezentowanego przez Aleksandra Wielkiego przedstawia się dziesięciu królów; Trump jest pierwszym, a Aleksander ostatnim.

Prorocze linie wskazują, że wszyscy królowie ziemi dopuszczą się nierządu z papieżem u końca świata, a królowie ci są przedstawieni jako „dziesięciu królów”. Achab, który był głową dziesięcioczęściowego królestwa i który był poślubiony Jezabel, przedstawia fakt, że chociaż wszyscy dziesięciu królowie dopuszczają się nierządu z papieżem, istnieje jeden główny król, który czyni to jako pierwszy. Za pierwszym razem, gdy papieżowi został dany tron ziemi, owym głównym królem był Chlodwig, król Franków (Francji), w 496 r. po Chr. Pozostaje to w zgodzie z nadaniem przez papieżstwo Francji tytułu pierwotnego Kościoła katolickiego oraz najstarszej córki Kościoła katolickiego.

Prorocze dzieło dokonane przez Francję, polegające na osadzeniu Rzymu na tronie cywilizowanego świata, jest typem proroczego dzieła Stanów Zjednoczonych. Ustawa niedzielna zapowiedziana w prorocztwach biblijnych rozpoczyna się w Stanach Zjednoczonych, a następnie każdy naród na ziemi podąża za tym przykładem. Proroctwo za prorocztwem wskazuje, że naczelnym królem spośród dziesięciu królów, który jako pierwszy i przede wszystkim dopuszcza się nierządu z człowiekiem grzechu w dniach ostatecznych, to Stany Zjednoczone. Chociaż między Kserksesem, pierwszym bogatym królem, a Aleksandrem Wielkim, ostatnim królem, w wersetach drugim i trzecim nie są przedstawieni żaden król, historia wskazuje na dziesięciu królów. Liczba dziesięć symbolizuje próbę, a także konfederację.

Próba, z którą mierzy się świat, polega na ustanowieniu ogólnoświatowego systemu, przedstawionego jako obraz bestii. Ta próba rozpoczyna się w Stanach Zjednoczonych wraz z wkrótce nadchodzącą ustawą niedzielną i kończy się, gdy każdy naród na świecie pójdzie za tym przykładem. Jezus zawsze ukazuje koniec rzeczy jej początkiem, więc chociaż między bogatym królem a Aleksandrem w wersetach drugim i trzecim nie wymieniono żadnych królów, historia wskazuje na proces próby, który zaczyna się od najbogatszego prezydenta, który był bogaty dzięki swoim przedsięwzięciom biznesowym, a nie dlatego, że zdobył bogactwo poprzez udział w skorumpowanym systemie politycznym.

Nazwa Ameryka wywodzi się z łacińskiej wersji imienia „Amerigo”, które pochodzi od włoskiego odkrywcy Amerigo Vespucciego, nawigatora, który pod koniec XV i na początku XVI wieku odbył kilka wypraw do Nowego Świata. Ogólnie rzecz biorąc, wyprawy Vespucciego były możliwe dzięki finansowemu wsparciu, inwestycjom kapitałowym sponsorów i mecenasów, którzy dostrzegali potencjalne możliwości zysku, ekspansji i prestiżu w eksploracji Nowego Świata. Nazwa „Ameryka” jest symbolem dążenia do osiągnięcia zysków.

Jezus zawsze ilustruje koniec pewnej rzeczy przez jej początek, a początek dziesięciu królów, którzy przedstawiają pomost od dwurożnego królestwa Medo-Persji do jednego światowego rządu reprezentowanego przez Aleksandra Wielkiego, rozpoczyna się od bogatego króla, który jest

prezydentem królestwa uosobianego przez Francję i Achaba, a który stanie się również głową reprezentowaną przez Aleksandra Wielkiego, gdy cały świat stanie wobec ekonomii związanej z potęgą Stanów Zjednoczonych, gdy zmuszą one cały świat do oddania pokłonu Kościołowi katolickiemu, jeśli ludzie będą chcieli móc kupować i sprzedawać.

Siódme królestwo w siedemnastym rozdziale Apokalipsy tworzy dziesięciu królów, a jedną z proroczych cech tych dziesięciu królów jest to, że trwają tylko „krótki czas”, zanim zgodzą się przekazać swoje siódme królestwo nierządniczy Babilonu, które utrzymuje się tylko przez „jedną godzinę”. Proroczym powodem, dla którego przyjmują to porozumienie, jest to, że są pijani winem Babilonu. Historycznie rzecz biorąc, Aleksander Wielki panował tylko przez krótki czas, bo jego życie zakończyło się tak szybko, jak szybko powstało jego królestwo, gdyż zapisał się na śmierć, symbolizując w ten sposób krótki czas i upojenie dziesięciu królów Organizacji Narodów Zjednoczonych. Gdy tylko Aleksander Wielki powstał, został złamany, a jego królestwo zostało oddane czterem wiatrom, co wskazuje na późniejszą walkę o ponowne ustanowienie jego dawnego królestwa.

I ja w pierwszym roku Dariusza Medycyzyka, ja sam, stanąłem, aby go utwierdzić i wzmocnić. A teraz objawię ci prawdę. Oto jeszcze trzej królowie powstaną w Persji, a czwarty będzie o wiele bogatszy niż wszyscy oni; i dzięki swojej potędze, płynącej z bogactwa, pobudzi wszystkich przeciw królestwu Grecji. I powstanie potężny król, który będzie panował z wielką władzą i czynił według swojej woli. A gdy powstanie, jego królestwo zostanie rozbite i podzielone na cztery strony nieba; i nie przypadnie jego potomkom ani nie będzie równe jego panowaniu, które sprawował; gdyż jego królestwo zostanie wyrwane i oddane innym, nie jego potomkom. Daniela 11:1–4.

Królestwo Aleksandra rozpadło się tak szybko, jak powstało, ponieważ stanowi obraz dni ostatecznych, w których proroctwo jest postrzegane jako wypełniające się szybko.

"Moce zła jednoczą swoje siły i konsolidują się. Umacniają się na czas ostatniego wielkiego kryzysu. Wkrótce w naszym świecie nastąpią wielkie zmiany, a końcowe wydarzenia potoczą się szybko." Świadectwa, tom 9, 11.

Trzecie biada islamu jest ustanowione na proroczych cechach pierwszego i drugiego biada. W pierwszym biada występował okres, który rozpoczął się wraz z pojawieniem się Mahometa i trwał aż do następnego okresu, określonego jako „pięć miesięcy” albo sto pięćdziesiąt lat, w którym islam miał „dręczyć” armie Rzymu. Koniec stu pięćdziesięciu lat proroctwa czasowego wyznacza zarazem początek proroctwa trzystu dziewięćdziesięciu jeden lat i piętnastu dni, w którym islam drugiego biada miał następnie „zabijać” armie Rzymu.

11 września 2001 roku wyznaczył nadejście okresu przedstawionego przez Mahometa pierwszego biada, który obejmuje 7 października 2023 roku jako datę wyznaczającą początek okresu, w którym islam miał „ranić” „wojska Rzymu” w starożytnej, dosłownej „Wspaniałej Krainie”, będącej figurą Stanów Zjednoczonych; a od 7 października 2023 roku liczba ataków islamu przeciwko wojsku Rzymu, na dzień pisania tego artykułu, 17 lutego 2024 roku, zbliża się do dwustu.

Wraz z rychłym ustanowieniem ustawy niedzielnej Stany Zjednoczone zostają „zabite” jako szóste królestwo w prorocztwie biblijnym, co stanowi paralelę do trzystu dziewięćdziesięciu jeden lat i piętnastu dni islamskich ataków, które rozbiły dawne armie Rzymu, w miarę jak nasila się wojna ich trzeciego wielkiego dżihadu. Gdy Michał powstanie, czas łaski dla ludzkości się zakończy, a cztery wiatry zostaną w pełni uwolnione podczas siedmiu ostatnich plag.

Widziałem, że gniew narodów, gniew Boży i czas sądu nad umarłymi były oddzielne i odrębne, następowały jedno po drugim, a także że Michał jeszcze nie powstał i że czas ucisku, jakiego nigdy nie było, jeszcze się nie rozpoczął. Narody teraz wpadają w gniew, lecz gdy nasz Arcykapłan zakończy swoje dzieło w świątyni, powstanie, przywdzieje szaty pomsty, a wtedy zostanie wylanych siedem ostatnich plag.

"Pokazano mi, że czterej aniołowie będą powstrzymywać cztery wiatry, dopóki dzieło Jezusa w świątyni nie zostanie zakończone, a potem nadejdzie siedem ostatnich plag." Wczesne pisma, 36.

„Cztery wiatry” zostały przez Siostrę White przedstawione jako „rozjuszony koń, usiłujący się wyrwać i nieść śmierć oraz zniszczenie na swojej drodze”, i zostają one w pełni uwolnione, gdy kończy się czas próby. W drugim biada zostały ukazane jako „czterej aniołowie”, a nie cztery wiatry.

Powiedział do szóstego anioła, który miał trąbę: Uwolnij czterech aniołów, którzy są związani w wielkiej rzece Eufracie. I zostali uwolnieni ci czterej aniołowie, którzy byli przygotowani na godzinę, i dzień, i miesiąc, i rok, aby zabić trzecią część ludzi. Objawienie 9:14, 15.

„Cztery wiatry” albo „czterej aniołowie” są symbolami islamu, co wynika z kontekstu, w jakim dany symbol jest użyty. Gdy powstał Aleksander Wielki, jego królestwo, które reprezentuje siódme królestwo, będące jedną trzecią potrójnego królestwa smoka, bestii i fałszywego proroka: „gdy powstanie, jego królestwo zostanie złamane i zostanie rozdzielone ku czterem wiatrom nieba”. Gdy kończy się ludzki czas próby, cztery wiatry, czyli czterej aniołowie, zostają uwolnieni i łamią jego królestwo, bo jego królestwo „zostanie złamane”. Wówczas dziesięciu królów i ich partnerzy, globalistyczni kupcy, staną z daleka i będą lamentować i płakać.

Oto bowiem królowie zgromadzili się, przeszli razem. Ujrzeni to i zdumieli się; zatrwożyli się i pośpiesznie uciekli. Ogarnął ich tam strach i ból, jak u rodzącej niewiasty. Ty kruszysz okręty Tarszisz wiatrem wschodnim. Psalm 48:4–7.

Struktura gospodarcza dziesięciu królów zostaje rozbita przez „wschodni wiatr” islamu.

Twoi wioślarze wprowadzili cię na wielkie wody; wiatr wschodni rozbił cię pośród mórz. Twoje bogactwa, i twoje targi, twoje towary, twoi marynarze i twoi sternicy, twoi kalafatorzy i kupcy twoich towarów, oraz wszyscy twoi wojownicy, którzy są w tobie, i całe twoje zgromadzenie, które jest pośród ciebie, w dniu twojej zagłady padną pośród mórz. Ezechiel 27: 26, 27.

"Wschodni wiatr" islamu rozbija królestwo dziesięciu królów w "dniu ich zagłady", co jest zobrazowane przez to, że królestwo Aleksandra Wielkiego zostaje "złamane" i oddane czterem

wiatrom. Wiele wydarzeń, które rozgrywają się w jedenastym rozdziale Księgi Daniela, powtórzy się, gdy rozdział jedenasty dojdzie do swego ostatecznego wypełnienia. Ustalenie, gdzie właściwie rozdzielić te dzieje, jest proroczym zadaniem tych, którzy są powołani, by być badaczami proroctw. Ostatnie sześć wersetów jedenastego rozdziału Daniela kończy się w momencie zamknięcia czasu łaski dla ludzi, gdy Michał powstaje. Gdy królestwo Aleksandra Wielkiego zostaje podzielone na cztery wiatry, przedstawia to zamknięcie czasu łaski i wskazuje, że następująca od wersetu piątego historia prorocza ma być traktowana jako nowa linia prorocza.

Wersety od piątego do szesnastego ukazują historię od roku 538 aż do rychło nadchodzącego prawa niedzielnego. Wersety od piątego do dziewiątego przedstawiają historię tysiąca dwustu sześćdziesięciu lat papieskiego panowania, które rozpoczęło się w roku 538 i zakończyło w czasie końca w roku 1798. Werset dziesiąty wskazuje historię, która stanowi typ wersetu czterdziestego, kiedy papieństwo zmiotł Związek Sowiecki w czasie końca w roku 1989. Wersety jedenasty i dwunasty wskazują obecną wojnę zastępczą na Ukrainie, którą Putin i Rosja wygrają, lecz następstwa zwycięstwa Putina będą równoległe do „bitwy pod Niniwą” i „upadku Chosroesa”, które były „kluczem otwierającym czeluść bezdenną”, uwalniającym islam w historii pierwszego biada.

W następstwie krótkotrwałego triumfu Putina Stany Zjednoczone, w wersetach od trzynastego do piętnastego, odniosą zwycięstwo w wojnie zastępczej; to jest zakończenie wojny zastępczej, która toczyła się od czasu Drugiej Wojny Światowej. Fragment ten wskazuje na trzy bitwy: pierwsza bitwa zakończyła się w 1989 roku, w wypełnieniu wersetów dziesiątego i czterdziestego; druga, będąca obecną wojną na Ukrainie, odpowiada wersetom jedenastemu i dwunastemu; trzecia zaś wojna zastępcza, przedstawiająca ostateczne zwycięstwo Stanów Zjednoczonych, została ukazana w wersetach od trzynastego do piętnastego.

To, co należy rozpoznać w odniesieniu do tych czterech okresów przedstawionych od wersetu piątego do wersetu piętnastego, to fakt, że dwa ostatnie okresy, które przedstawiają obecną wojnę na Ukrainie, a następnie odwet Stanów Zjednoczonych, mają miejsce w czasie pieczętowania. Werset szesnasty wskazuje na mające wkrótce nadejść prawo niedzielne w Stanach Zjednoczonych. Wersety od piątego do dziesiątego przedstawiają historię od 538 roku aż do czasu końca w 1798 roku, a następnie dalej do czasu końca w 1989 roku. Dwie bitwy ostatecznej wojny zastępczej, przedstawione w wersetach od jedenastego do piętnastego, wypełniają się zatem w okresie, w którym dwunasty rozdział Księgi Ezechiela wskazuje, że skutek każdego widzenia się wypełnia.

Te wizje zostały przedstawione Ezechielowi jako „koła w kołach”, które Siostra White określa jako „skomplikowane wzajemne oddziaływanie ludzkich wydarzeń”. Historia wojny na Ukrainie, zwycięstwa Putina, a następnie jego upadku, po którym nastąpiło zwycięstwo Stanów Zjednoczonych, jest jednym z najbardziej złożonych objawień „linia po linii” w Słowie Bożym.

Komentując „koła w kołach” u Ezechiela, Siostra White mówi, że gdy Ezechiel po raz pierwszy zobaczył te koła, wydawały mu się chaosem, lecz ostatecznie dostrzegł w nich doskonały porządek; koła te są „skomplikowanym splotem ludzkich wydarzeń”. Aby właściwie podzielić

historię przedstawioną w wersetach od jedenastego do piętnastego, należy zrozumieć relację między Kościołem katolickim a Niemcami nazistowskimi, ponieważ nazistowscy przywódcy w Ukrainie są reprezentantami tej relacji.

Konieczne jest także zrozumienie roli objawienia tzw. Maryi Dziewicy w Fatimie w Portugalii w 1918 roku, w tym trzech tajemnic, które tzw. Maryja Dziewica pozostawiła trojgu dzieciom z tamtej historii. Istota tych trzech przesłań, które opisują zmagania między Kościołem katolickim a ateistyczną Rosją oraz II wojną światową, stanowi część orędzia fatimskiego, które znajduje odzwierciedlenie w wojnie na Ukrainie.

Rewolucja Francuska oraz jej prorocza relacja do Kościoła katolickiego, a ostatecznie do Napoleona Bonaparte, który przedstawia Putina, jest także jednym z „kół” ukazanych w wojnie na Ukrainie. Prorocza relacja Rewolucji Francuskiej do Stanów Zjednoczonych również jest przedstawiona w tej historii, gdyż tak jak Putin jest przedstawiony przez Napoleona, kiedy Francja chyliła się ku upadkowi, tak były aktor Ronald Reagan, jako zwierzchnik wojsk katolicyzmu w bitwie roku 1989, jest typem byłego aktora Zełenskiego, gdy Ukraina chyli się ku upadkowi. W kołach, które przecinają się i łączą w tych wersetach, ostateczna kropla dla polityków Partii Demokratycznej w Stanach Zjednoczonych, którzy popierali i popierają Zełenskiego, zostanie obnażona przez Putina, gdy ten odniesie zwycięstwo.

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.

Na brzegach rzeki Chebar Ezechiel ujrzał wicher, jakby nadchodzący z północy, 'wielki obłok i ogień ogarniający się, a dokoła niego była jasność, a z pośrodku jego jak barwa bursztynu.' Wiele kół, przecinających się wzajemnie, było poruszanych przez cztery istoty żywe. Wysoko ponad tym wszystkim 'było jakby podobieństwo tronu, na kształt kamienia szafirowego; a na podobieństwie tronu było podobieństwo, jakby wygląd człowieka, wysoko na nim.' 'I u cherubów ukazała się pod ich skrzydłami postać ludzkiej ręki.' Ezechiel 1:4, 26; 10:8. Koła były tak skomplikowane w układzie, że na pierwszy rzut oka wydawały się chaotyczne; jednak poruszały się w doskonałej harmonii. Istoty niebiańskie, podtrzymywane i prowadzone ręką pod skrzydłami cherubów, wprawiały te koła w ruch; nad nimi, na szafirowym tronie, był Wiekuisty; a wokół tronu — tęczą, znak boskiego miłosierdzia.

Jak zawiłe układy podobne do kół były pod kierunkiem ręki znajdującej się pod skrzydłami cherubów, tak zawiła gra ludzkich wydarzeń jest pod Bożą kontrolą. Pośród sporów i zgiełku narodów Ten, który zasiada nad cherubami, wciąż kieruje sprawami ziemi.

Przemawia do nas historia narodów, które kolejno zajmowały wyznaczony im czas i miejsce, nieświadomie dając świadectwo prawdzie, której znaczenia same nie pojmowały. Każdemu narodowi i każdemu człowiekowi naszych czasów Bóg wyznaczył miejsce w swoim wielkim planie. Dziś ludzie i narody są mierzeni pionem w rękę Tego, który się nie myli. Wszyscy własnym wyborem rozstrzygają o swoim losie, a Bóg kieruje wszystkim, aby wypełnić swoje zamysły.

"Historia, którą wielki JA JESTEM wyznaczył w swoim słowie, łącząc ogniwo po ogniwie w proroczym łańcuchu, od wieczności minionej do wieczności przyszłej, mówi nam, gdzie dziś

jesteśmy w pochodzie wieków i czego można się spodziewać w czasie, który ma nadejść.
Wszystko, co proroctwo zapowiedziało jako mające się spełnić aż do chwili obecnej, zostało zapisane na kartach historii, i możemy być pewni, że wszystko, co jeszcze ma nadejść, wypełni się w swoim porządku." Education, 178.